

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 4. Veritas liberè dicenda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

Si fieri posset, oculos vestros eruissetis, & dedissetis mihi. Ergo inimicus vobis factus sum, verum dicens vobis. Gal. 4. 15. 16.

Mittet illis Deus operationem erroris, ut credant mendacio: eo quod veritatem charitatis non receperunt. 2. Thess. 2. 10.

Ex Patribus, & aliis.

Cogitans humanam vitam, & considerans diversos errores; non invenio veritatem in hoc Mundo. Omne, quod videmus; & omne, quod intelligimus, mendaciam est. S. Hieron. in Pl. 115. 11.

Quid Paulo caput absceidit? quid Petrum ad crucem sustulit? quid singulos Discipulos variis tormentis tradidit? nonne quod prohiberent peccatum, & docerent justitiam? Semper enim Discipulis, quos reprehendunt, invisituntur, & Magistri. S. Gregor. Nyss. de Castigatione.

Veritas ideo semper invisita est; quod is, qui peccat, vult habere liberum peccandi locum: nec aliter se putat malefactorum voluptate securius frui posse; quam si nemo sit, cui delicta non placeant. Ergo, tanquam scelus, & malitia suae, testes extirpare funditus nituntur, & tollere; gravisque sibi putant, tanquam vita eorum coarguatur. Cur enim sint aliqui intempestive boni, qui corruptis moribus publicis convitium bene vivendi faciunt? Laetantius l. 1. div. instrit.

Si quis vult imitari vitas Prophetarum; si arguat, increpetque, peccatores: statim odium meretur; statim ei detrahetur, statim patietur infidias. Orig. hom. 11. in Jer.

Habet hoc proprium humanae mentis fragilitas; quod per amplius novitatibus, quam summis veritatibus delectetur. Sim. Cass. l. 9. c. 34.

Nulli grata reprehensio est: imò, quod pejus multo est; quamlibet malus, quamlibet perditus; mavult mendaciter praedicari, quam jure reprehendi, & falsum laudum irrisionibus decipi; quam saluberrimam admonitione fervari. Salvianus l. 8. de Prov. Dei.

Onostri, saeculi perditionem! ò Mundi pessimam corruptelam! ò Mundum mendacis & adulationibus, plenissimum! non est Veritas in Mundo; non est, qui loquatur verum cum proximo suo. Quidquid hodie vulgus loquitur; fraus, & adulatio, est. Docuerunt enim linguas suas loqui mendacium: in hac Schola exercitati sunt, in hac edocti: ut disce-re fallere, mentiri, adulari; exigua attolle-re, ex tumulis montes facere, ex culicibus elephantes. Haec civitas, haec affabilitas: & inurbanus est, quisquis fallere, & mentiri non novit. Si quis verax, si quis fidelis, & probus; rusticus, & stupidus, reputatur. S. Thom. Vill. tr. de Adv. Dom.

Credite mihi, amarissima est Veritas: sed nescio, quo pacto apud nullos amplius, quam apud literatos, qui sapientes sunt in oculis tuis: apud quos omnis vel admonitio charitativa, vel fraterna correctio, contumeliosae, &

vindicandae, deputatur injuriæ. Gerfon in ep. quadam ad Studentes.

Veritas est, sicut aqua lustralis, quam omnes flagitant: sed, cum spargitur, quisque faciem declinat. Stella de contemptu &c. p. 2. c. 60.

§. III

Veritatem audiendi, acceptandi, motiva.

Orote, ne celaveris me. 1. Reg. 3. 17. Monitores non loquuntur, quia vos filetis: nec sperate locuturos, donec vim quandam amantibus precibus ijs inferatis. Tacebat Samuel, licet accepisset à Deo strages, quae imminabant. Heli, & ejus Domui. Nec syllabam ullam traegœdiae mox futurae puer sanctus edidisset; nisi eum senex severe adegisset. Haec machina est, per quam ex altissimis hominum animis extrahuntur, sepulta Veritas, & peccata silentio tecta; si dixeritis: *oro te, ne celaveris me.* Oliva t. 2. conc. 26. die Ven. post Cin.

Habet hoc proprium mens profectibus anxia, humilitatis ornata decore; sine contradictione cogitationis, atque verborum, subjicere animum veritati; etiamsi videatur nostris volitis, atque sensibus, adversari. Sim. Cass. l. 2. c. 25.

Adversus solem ne loquere. Pythagoræ Symbolum in Ethicis. Id est, veritati manifesta non resistas.

§. IV.

Veritas liberè dicenda.

Ecce constitui te Deum Pharaonis. Exod. 7. 1. Quasi innueret: quòd, nisi deitatem induat, privatus homo minime nuntiabit dura, & acerba, principi; ex quo sperare bona posset, & timere mala. Baeza t. 1. l. 3. c. 4. §. 33.

Occidat unusquisque fratrem &c. Ex. 32. 27. Cur ad munus adeò durum Moyses Levitas selegit? S. Ambros. ep. 56. Sanctiora ceteris ad hoc munus eliguntur ministeria Levitarum, quorum portio Deus est. Nesciunt enim suis parcere, qui nihil suum norunt: quoniam Sanctis omnia Deus est.

Non abscondam veritatem tuam à concilio multo. Pl. 39. 11. Suam David curam intendit, ubi gravius erat periculum supprimendae veritatis; scilicet in concilio multorum. Veloso in Judith 5. 5. Paræn. 10.

Increpabat eum dicens: neq. tu times &c. Luc. 23. 40. Inexpectatum os ejus aperuit Deus in Cruce, quod veritati patrocinaretur. S. Chrysof. t. 6. orat. de amulat. & pietate.

Qui veritatem praedicat, Christum confite-tur: qui verò eam in praedicatione tacet, Christum negat. S. Anton. Pad. D. 6. Pasch.

§. V.

Veritas opposita falsitati.

Pater filis notam faciet veritatem tuam. If. 38. 19. Non revelatur servo Veritas: quia servus nescit. &c. sed nec mercenarius rapitur ad contemplandam veritatem, qui propriam quaerit utilitatem. S. Bernardus f. 3. de Cantico Ezech. regis.

PPP pp 3

Nullus